Contributed by David Dessers
woensdag, 15 december 2004 - Last Updated vrijdag, 25 mei 2007

De kans wordt steeds groter dat Bussel op zaterdag 19 maart het toneel zal worden van een Europese mobilisatie voor een ander Europa. De concrete aanleiding daarvoor is de Europese lentetop die enkele dagen later in Brussel zal plaatsvinden en die de Lissabon-doelstellingen zal evalueren. Heel wat uiteenlopende initiatieven lijken nu samen te vloeien in één grote Europese actiedag.

Op de Europese top van Lissabon in 2000 legde de Europese Raad een strategie vast die van Europa tegen 2010 "de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld" moest maken. Concreet betekende die Lissabonstrategie ondermeer dat de "werkzaamheidsgraad" in heel Europa drastisch omhoog moest. Om dat te realiseren moesten de lidstaten hun pensioenleeftijd met gemiddeld vijf jaar optrekken en allerhande manieren bedenken om te beknibbelen in hun sociale uitgaven en werkloosheidsuitkeringen. Ook de verdere liberaliseringen van de ganse dienstensector in Europa (Bolkestein e.d.) kadert in die Lissabondoelstellingen. De Lissabonstrategie betekent dus niets anders dan enkele lange termijndoelstellingen om het neoliberale beleid in de Unie in een hogere versnelling te brengen. De algemene benadering blijft dezelfde als steeds: om een competitieve economie te realiseren, om groei en (volgens hen ook) jobs te creëren, moet de concurrentie volledig vrij zijn en moeten zoveel mogelijk sociale "hinderpalen" sneuvelen. Vanuit Lissabon op weg naar Amerika!

Officieel luidt het natuurlijk dat die Lissabon-doelstellingen ook tot doel hebben om "sociale cohesie" te creëren in Europa en onze "systemen van sociale bescherming op lange termijn veilig te stellen". Laat je echter niet misleiden; volgens Lissabon kan dat enkel maar door ze te "weer betaalbaar te maken" en dus door ze gedeeltelijk af te breken. Alles wordt opnieuw ondergeschikt gemaakt aan de neoliberale dogma's: groei moet leiden tot jobs en dus tot meer welvaart. En om die groei mogelijk te maken moeten we liberaliseren, privatiseren, onze arbeidsmarkt flexbiliseren en onze sociale bescherming afbouwen.

Alles kan beter

De lentetop van de Europese Raad, die plaatsvindt op 21 en 22 maart in Brussel, heeft ondermeer tot doel om die Lissabon-strategie halfweg te evalueren. Het oordeel van de Europese Raad zal allicht genuanceerd blijken. In heel wat Europese landen zien we de regeringen immers inderdaad drastische maatregelen nemen op het vlak van lonen, pensioenen, uitkeringen etc. Die antisociale politiek wordt door de Raad ongetwijfeld positief onthaald. Ook op het vlak van de liberaliseringen gaan de zaken vooruit (in België De Post, de NMBS, de energiesector etc). In België zien we bijvoorbeeld ook hoe de regering in het kader van Lissabon de jacht op de werklozen opende...

Maar toch. Alles kan beter en sneller. Dat zal ongetwijfeld de conclusie blijken van de lentetop. De oudere werknemers blijven te inactief, het optrekken van de pensioenleeftijd zit niet op kruissnelheid, de algemene werkzaamheidsgraad hinkt achterop. En dus zullen de "inspanningen" -lees aanvallen tegen de sociale verworvenheden van de arbeidersbeweging- nog opgedreven moeten worden.

19 maart

De jongerenorganisaties van de twee Belgische vakbonden (ACV - ABVV) planden reeds enkele maanden geleden een nieuwe jongerenmars "voor werk, gelijkheid en gratis onderwijs" en wel op zaterdag 19 maart (zie www.jongerenmars.be en www.marchedesjeunes.be). De Vergadering van Sociale bewegingen van het Europees Sociaal Forum van Londen (oktober 2004) deed een oproep voor een Europese mobilisatie in Brussel gericht tegen het Europese neoliberale beleid, voor een sociaal Europa met een opwaartse sociale spiraal, Europese openbare diensten, democratische inspraak etc. Het Europees Vakverbond (EVV) beraadt zich eveneens over acties naar aanleiding van de lentetop van de Europese Unie. Tot slot zal het dat weekend ook net twee jaar geleden zijn dat de

oorlog in Irak van start ging. Daarom lanceerde de Amerikaanse vredesbeweging de actie-oproep om op 19 of 20 maart overal ter wereld op straat te komen tegen de oorlog en bezetting in Irak en Palestina.

Met zo'n waaier aan oproepen en reeds geplande acties is het onbegonnen werk om dat allemaal van elkaar te scheiden en elk op een andere dag de straat op te komen. Integendeel, het biedt kansen voor een ééngemaakte Europese mobilisatie in Brussel op zaterdag 19 maart van de Europese vakbeweging, de Europese andersglobaliseringsbeweging, de jongerenorganisaties, de vredesbeweging etc.

Puzzel

Op het moment dat we dit artikel schrijven wordt er nog volop vergaderd en over-en- weer getelefoneerd. De puzzelstukjes liggen op tafel. Nu moet er nog een mooi geheel mee gepuzzeld worden. De jongerenorganisaties van de vakbonden vrezen -begrijpelijkerwijze- dat hun actie dreigt opgeslokt te worden door een bredere Europese mobilisatie. Nochtans moet daar zeker een nouw aan gepast kunnen worden. Waarom geen apart vertrekpunt voor een strijdbare jongerenmars die dan ergens in het centrum van de stad opgaat in een Europese mobilisatie van vakbonden en andersglobalisten? De thema's sluiten in ieder geval naadloos bij elkaar aan. In België lieten al enkel belangrijke NGO's weten bereid te zijn om een mobilisatie op 19 maart te steunen.

Op 18 en 19 december vindt er in Parijs een evaluatievergadering plaats van het Europees Sociaal Forum. Op basis van een evaluatie van Londen zullen er de bakens voor de toekomst uitgezet worden. Nog voor die datum zal er allicht duidelijkheid komen in het Belgische kamp en zal ook het Europees Vakverbond een standpunt hebben ingenomen. Dit alles laat vermoeden dat we tegen het einde van het jaar zullen weten of Brussel op 19 maart, méér dan drie jaar na D14, opnieuw voor een dag de hoofdstad van de strijd voor een ander Europa zeal worden.